

ΑΤΤΙΚΑΙ ΗΜΕΡΑΙ

Ἡ Προορισμός τῆς 7. Ἀπριλίου. — Νέα φάσις τοῦ κ. Λεβιδου. — Τὰ ἀγγούρια καὶ ἡ Γαλλικὴ ἐπανάστασις. — Διάκρισις. — Ἑλληνογαλλικὴ συμμαχία ἐν Κωπαίδι. — Χεῖρες τεινόμεναι. — Ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν δημάρχων. — Πόλεμος καὶ κτηνοτροφία. — Τὰ χρώματα τῶν βιβλίων καὶ ὁ κ. Σωτηρόπουλος. — Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἐν Φαλήρῳ. — Προβιδοσμοὶ ἀπίθανοι.

Ἦτο θεῶθεν εἰκαρμένον καὶ ἐπίσημον νὰ πράξη αὐτὴ ἡ βουλὴ, αὐτὸς ὁ πολυμήντης τόκος τῆς 7 Ἀπριλίου. Ἦλθε θριαμβευτικῶς ἐπευφημουμένη νὰ ἐλαφρώσῃ τὸν τόπον ἀπὸ τὴν οἰκονομικὴν δυσφορίαν καὶ δὲν τὸ ἐπραξεν· ἦλθε καὶ ἐπέβαλεν ἀφορήτους ὑποχρεώσεις εἰς τὸν λαὸν ὅπως κηρυχθῇ ὁ μετὰ τόσων παλμῶν ἀνταρμένος ἐθνικὸς ἀγὼν καὶ ὁ ἀγὼν δὲν ἐκηρύχθη· ἦλθε μετὰ τὴν χρεωκοπίαν τῶν πόθων καὶ τῶν ἐλπίδων μας νὰ ἐμπνεύσῃ μὲ τὴν σύνοσιν καὶ τὴν φιλοπατρίαν τῆς θάλαρας εἰς τὸ ἀπογοητευμένον ἔθνος καὶ παρ' ὀλίγον νὰ ἐμβάλῃ αὐτὸ εἰς ἀναρχίαν. Τέλος μεταμεληθεῖσα, κατατμηθεῖσα, δαλεσθεῖσα, οἰμώξασα, σεληνισθεῖσα, ἀφοῦ τὸ ἀλλόκοτον ἔρθασε καὶ μέχρι τοῦ νὰ στρωθῇ παρ' ὀλίγον ἐπιτραπέζιος ὀθόνη ἐπὶ τοῦ βουλευτικοῦ βήματος πρὸς εὐωχίαν ἐνὸς τῶν ρητόρων, ἐψήφισε τὰς πρώτας μετὰ τὸ μεσονύκτιον ὥρας τῆς 5 πρὸς τὴν 6 Ἰουνίου δι' ἀπροσδοκῆτου πλειονοψηφίας τὸ σπουδαιότατον τῶν μεταρρυθμιστικῶν ἔργων ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τῆς Μεταπολιτεύσεως καὶ ἐντεῦθεν, τοῦτέστι τὸν περιορισμὸν τοῦ ἀριθμοῦ τῶν βουλευτῶν, τὴν εὐρυσιν τῆς ἐκλογικῆς περιφέρειας καὶ τὰ περὶ τῶν στρατιωτικῶν νομοσχέδια. Οἱ πύραυλοι ἀνήγγελλον χαρμασύνως εἰς τὰ ὕψη τὸ ἐπίσημον γεγονός, οἱ δὲ κοιμώμενοι ἀγαθοὶ ἄστοι ἐξύπνησαν ἐκ τοῦ κράτους ἔντρομοι νομίσκοντες ὅτι ὁ κ. Λεβιδὸς ὡς ἄλλος Henriot ἐπολιόρκει τὸ βουλευτήριον, ἡγούμενος ἐπαξίως τῶν νέων ξεδορκῶτων (Sans-culotte). Μαθόντες ὁμῶς τὰ γενόμενα ἐκλινον ἀπὸ τὸ ἄλλο πλευρὸν καὶ ἀπεκοιμήθησαν ἡσυχότεροι ἴσως ἀφ' ὅ,τι εἶχον κατὰ κλίθῃ.

Εἶθε τὸ δραστηκὸν αὐτὸ φάρμακον νὰ τελεσφορήσῃ, ὡς εἶνε τῶν πολλῶν ἡ πεποιθήσις. Τὸ βέβαιον ἐν τούτοις εἶνε ὅτι ἡ Βουλὴ αὕτη παρέσχε δείγμα ἐκτάκτου αὐταπαρνήσεως, διότι διὰ πολλοὺς ὑπερψηφίσαντας ἡ ἐπικυρωτικὴ αὐτῶν ψήφος ἰσοδυναμεῖ μὲ πολιτικὴν αὐτοκτονίαν καὶ πολλοὶ περιφέρονται ὡς φάσματα εἰς τοὺς διαδρόμους μελαγχολικῶς ἀπὸ τοῦδε προσβλέποντες τοὺς γνωρίμους τοίχους, οὓς θάσσουν ἢ βράδιον διὰ παντὸς θ' ἀποχαιρετίσωσιν. Εἰς παρομοίαν αὐτοθυσίαν προέβη μόνῃ ἡ πρώτη Συντακτικὴ λεγομένη συνέλευσις τοῦ 1789 — ἡ ἱστορικὴ ἀναδρομὴ εἶνε ἐπὶ κειρὸς διότι αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἡ γαλλικὴ ἐπανάστασις καὶ τὰ ἀγγούρια εἶνε τὰ δύο πράγματα ὧν γίνεται ἡ μεγαλειτέρα κατὰ χροίαν — ψηφίσασα ὅπως μηδεὶς τῶν ἀποτελούντων αὐτὴν ἀντιπροσώπων ἔχῃ τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλεγῇ εἰς τὴν ἐπομένην Νομοθετικὴν Συνέλευσιν. Καὶ τοῦτο εἶνε τὸ μόνον κοινόν τὸ ὑπάρχον μετὰ τῆς Συνελεύσεως ἐκείνης καὶ τῆς ἡμετέρας βουλῆς, ἥτις περιέχει τόσους ρήτορας ἀναφανδὸν ἐκφράζοντας ἀπεριόριστον ἀπέχθειαν κατὰ παντὸς... Συντακτικοῦ.

Ἄξιός ὁ μισθὸς τῆς παρούσης βουλῆς, ἄξιός ὁ μισθὸς — τὸν ὁπαῖον, εἰρήσθω ἐν παρόδῳ, ἔλαβε τοῖς ἐντὸς τοῦ ἔτους. Ἄν εἴπωμεν καίενά λόγον πικρὸν περὶ αὐτῆς, τὸν ἀποσύρομεν εὐχαρίστως, μολοντί αἱ περὶ αὐτῆς ἐκφράσεις μας ἀναφέρονται πάντοτε εἰς αὐτὴν ὡς σῶμα καὶ ὄχι εἰς τὰ ἄτομα. Senatores probi viri, senatus mala bestia.

Οἱ μετὰ τὴν Γαλλίαν καὶ Ἑλλάδα φίλοι δεσμοὶ συνησφίχθησαν ἐτι μᾶλλον ἕνεκα τῆς Κωπαίδος, τοσοῦτος δὲ

ἦτο ὁ μετὰ τὸν δαψιλῆ πότον ἐνθουσιασμός, ὥστε παρ' ὀλίγον ἐκεῖ εἰς τὰ ὕδατα τῆς περιωνύμου λίμνης νὰ βαπτισθῇ συμμαχία καὶ ἐπιμαχία μετὰ τῶν δύο Κρατῶν. Τὰ ὕδατα ἐνθουσιασθέντα ἐξεχύθησαν καὶ αὐτὰ παφλάζοντα καὶ κατέκλυσαν τὰς ἐφημερίδας ἐν εἴδει μακρῶν τηλεγραφημάτων. Εἶπε καὶ ὁ κ. δημάρχος Ἀκραφινίου — καὶ τὸ ὄνομα μαρτυρεῖ ἐπαρκῶς περὶ τῶν αἰσθημάτων τοῦ ἀξιοτίμου δημάρχου — ὅτι ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἑλλάς τεινέουσι τὰς χεῖρας. Τὰς τεινέουσι βεβαίως πρὸς τὸν κ. Σκουλούδην ἰκετευτικῶς ζητοῦσαι... νὰ λάβωσιν ὀπίσω τὰ χρήματα τῶν μετόχων τῶν

ἄλλως τε οἱ δημάρχοι ὑπόκεινται φκίνεται ἰδιαζόντως εἰς παραδόξους ὁρμὰς εὐγνωμοσύνης καὶ ἀπόδειξις ὅτι τῆς νήσου Κέας δημάρχος, ὁ ἐκφράσας πρὸς τὸν διοικητὴν τοῦ διεθνούς στόλου δοῦκα τοῦ Ἐδριμβούργου τὴν εὐγνωμοσύνην τοῦ διὰ τὸν τρόπον μεθ' οὗ διεξήχθη ὁ ἀποκλεισμός. Καὶ αὐτὸ εἶνε τὸ ὕστατον μνημόσυνον τοῦ ἀποκλεισμοῦ παραλλάσσον, βλέπετε, κάπως ὡς ἐκ τῆς μεταβολῆς τῶν καιρῶν ἀπὸ τὸ ἐπιτύμβιον, ὅπερ ἐποίησεν εἰς τοὺς πεσόντας ἐν Θερμοπύλαις πρὸ εἰκοσιτριῶν αἰώνων ὁ συμπατριώτης τοῦ δημάρχου ποιητῆς Σιμωνίδης.

Δὲν ἤρχισαμεν μόνον ν' ἀπολαύωμεν τ' ἀγαθὰ τῆς εἰρήνης, ἀλλὰ καὶ τ' ἀγαθὰ τοῦ πολέμου. Ἰδοὺ ὅτι τὰ πολυάριθμα κτήνη τ' ἀγορασθέντα εἰς τὸ ἐξωτερικὸν διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ πολέμου παραδίδονται ὑπὸ τῆς κυβερνήσεως ἐπὶ καταβολῇ μικροῦ ποσοῦ εἰς τοὺς ἰδιώτας δι' εἰρηνικὰ ἔργα· καὶ ἰδοὺ τὸ μοναδικὸν καὶ ἐν Ἑλλάδι τὸ πρῶτον παρατηρούμενον φαινόμενον ὅτι ὁ πόλεμος προάγει τὴν κτηνοτροφίαν!

Καὶ βιβλοὶ ἀνοιγέσονται!.. Ἡνοίχθη ἤδη ἡ Κιτρίνη Βίβλος τῆς Γαλλίας — κάποιος ἡρώτα ἂν τὴν ἔγραψεν ὁ κ. Σωτηρόπουλος — ἡ περιέχουσα ὅλην τὴν πεφημισμένην φωνητικὴν πολιτικὴν τοῦ κ. Δηλιγιάννη· ἡνοίχθη ἡ ἀγγλικὴ Κυανὴ Βίβλος καὶ τέλος ἡνοίχθη καὶ ἡ ἡμετέρα, ἡ λεγομένη Λευκὴ. Γνωστὸν εἶνε ὅτι ἕκαστον Κράτος δημοσιεύει ἐκάστοτε τὰ ἐντὸς περιόδου τινὸς διαμειδόμενα διπλωματικὰ ἔγγραφα εἰς βιβλὸν ἥτις ἐκ τοῦ χρώματος τοῦ ἐξωφύλλου λαμβάνει τὴν ὀνομασίαν τῆς. Οἱ Ἀγγλοὶ ἔχουν τὴν Κυανὴν, οἱ Ἕλληνοὶ τὴν Κιτρινὴν, οἱ Ἰταλοὶ τὴν Πρασίνην καὶ ἡμεῖς τὴν Λευκὴν. Ἄλλ' ἐρωτῶμεν: βίβλος περιέχουσα τὴν διπλωματικὴν ἱστορίαν τῆς ἑλληνικῆς κυβερνήσεως κατὰ τὸ παρελθὸν καὶ τὸ ἐνεστὸς ἔτος εἶνε δυνατὸν ποτε νὰ εἶνε λευκὴ; Δὲν τὸ ἐσκέφθη φκίνεται αὐτὸ ὁ κ. Δραγούμης.

Ἄλλ' ἄς τραπῶμεν εἰς θέματα ἰαρώτερα παρὰ τοῦτον τὴν πολιτικὴν καὶ ἃς ἀναμείνωμεν φαιδρὰς τὰς ἐν Φαλήρῳ προετοιμαζόμενας πανηγύρεις φιλανθρωπικὰς καὶ μὴ. Εἰς τὴν δευτέραν ταύτην κατηγορίαν ὑπάγονται οἱ προαγγελόμενοι ἐν τῇ τερπνῇ παραλίᾳ ἀγῶνες, οὓς διενεργεῖ ὁ Σύλλογος τῶν Ἑρέτων· ἀρκεῖ νὰ ἐπιτρέψῃ τὰ θεάματα ταῦτα ἡ Ἱερὰ Σύνοδος, διότι εἶνε φόβος μήπως ἐκ τοῦ ὀνόματος τοῦ Συλλόγου τὰ ἐκλάβῃ καὶ τὰ χαρακτηρίσῃ ὡς... αἰρετικά.

Ἀντιγράφω, διὰ νὰ τελειώσωμεν, μίαν εἰδήσιν ἐκ τῶν ἐφημερίδων. «Ὁ κ. δεινὰ τέως γραφεὺς ἐν τῷ ὑπουργείῳ... προήχθη εἰς καλλιγράφον ἐν τῷ αὐτῷ ὑπουργείῳ».

Θεέ μου! ἀλλὰ τούτου δεδομένου, ἡ κλιμαξ τῶν προβιδοσμῶν καθίσταται ἀτελεύτητος. Ἀπὸ καλλιγράφου δύναται κάλλιστα νὰ προβιδοσθῇ εἰς ὀρθογράφον, ἔπειτα εἰς λογογράφον κατόπιν εἰς φωτογράφον καὶ τελευτᾶν εἰς πολυγράφον!

Ἡρώδης ὁ Ἀττικὸς